

РЕШЕНИЕ

№ 1308

гр. София, 01.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 28.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8480** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/597#7/10.04.2020 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г., за кампания 2017 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

В жалбата е посочено, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно – издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон и при несъответствие с европейските правни норми. Моли си същото да бъде отменено. Алтернативно се прави искане оспореното писмо да бъде обявено за нищожно поради несъответствие с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Й., която поддържа жалбата.

Ответникът – заместник-изпълнителният директор на ДФЗ – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/597#7/10.04.2020 г. за извършена оторизация и изплатено финансово

подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г., за кампания 2017 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с което по заявление за подпомагане, подадено от жалбоподателя с УРН 605244 от 23.05.2017 г., е оторизирана субсидия по мярка 11 „Биологично земеделие“ в размер на 0,00 лв.

При постановяването му административният орган изрично е посочил, че произнасянето по заявлението на жалбоподателя с процесното уведомително писмо е второ по ред, след като предходното Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/597 от 15.02.2019 г. е било отменено при обжалване по съдебен ред, като преписката е върната за ново произнасяне, като се съобразят мотивите и указанията по тълкуването и прилагането на закона, изложени в съдебното решение. След служебно извършена проверка, съдът констатира, че Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/597 от 15.02.2019 г. е отменено с Решение № 286/14.01.2020 г. по адм. дело № 5094/2019 г. по описа на АССГ, III отделение, 16 състав, което е влязло в сила на 15.02.2020 г.

С процесното уведомително писмо жалбоподателят е уведомен, че по подаденото от него заявление за подпомагане е оторизирана субсидия от 0,00 лева, т.е. налице е отказ за подпомагане на земеделския стопанин по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г. за кампания 2017 г.

В уведомителното писмо се посочва, че общата оторизирана сума за получаване е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършването на задължителни административни и/или проверки на място (съгласно чл. 37 от ЗПЗП) на данните в подаденото от жалбоподателя заявление като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се в регистрите на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП, както и с предоставените данни от контролиращите лица във връзка с чл. 49 от Наредба № 4/2015 г. Конкретните мотиви за определяне на този нулев размер на субсидията, представляващ фактически отказ за подпомагане, са посочени в табличен вид в таблица на стр. 2 и на стр. 4 от уведомителното писмо.

В таблицата на стр. 2 от уведомителното писмо са посочени парцели, за които е отказано финансово подпомагане, в землището на Т., с № на БЗС по И. 73256-952-13-1 с площ 19,94 ха с № на БЗС по И. 73256-952-14-1 с площ 12,10 ха. В таблицата на стр. 4 от уведомителното писмо е посочено, че е по отношение на цялата заявена площ за участие общо в размер на 32.04 ха е налице неспазване на базовите изисквания.

В таблицата на стр. 2 от уведомителното писмо са посочени парцели, за които е отказано финансово подпомагане, в землището на Т., с № на БЗС по И. 73256-952-13-1 с площ 19,94 ха с № на БЗС по И. 73256-952-14-1 с площ 12,10 ха. В таблицата на стр. 4 от уведомителното писмо е посочено, че е по отношение на цялата заявена площ за участие общо в размер на 32.04 ха е налице неспазване на базовите изисквания.

Административната преписка, представена от административния орган по настоящото производство съдържа единствено заявлението за подпомагане на жалбоподателя, както и разпечатка от И. за резултатите от автоматични проверки на въведените данни в заявлението за подпомагане за проверка от 23.05.2017 г., както и цифрова ортофотокарта на заявените парцели. Административната преписка съдържа и договор с контролиращо лице, сключен между „А. Био Гаранти“ Г., представено в България от ТП „А. Био Гаранти“ и [фирма]. Възложен е контрол и/или сертифициране по стандарт био-контрол, съгласно Регламент (ЕО) № 834/2007 и Регламент (ЕО) № 889/2008 във валидната му редакция. Представено е и

потвърждение на договор от 15.05.2017 г., с печат и подпис на представляващия контролиращото дружество, в което е вписано, че се издава в уверение на това, че [фирма] стопанисва парцели с номера 73256-952-13-1 с площ 19,94 ха и 73256-952-14-1 с площ 12,10 ха в землището на [населено място], за които спазва разпоредбите за биоземеделие.

В съдебно производство от жалбоподателят е представен Сертификат № 2-04694-2017 на [фирма], издаден от „А. Био Гаранти“ Г., представено в България от ТП „А. Био Гаранти“, от който е видно, че засетия грах за кампания 2017 г. е в преход.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Първоначалното уведомително писмо изх. № 02-220-2600/597 от 15.02.2019 г. е отменено с Решение № 286/14.01.2020 г. по адм. дело № 5094/2019 г. по описа на АССГ, III отделение, 16 състав, което е влязло в сила на 15.02.2020 г. с което на жалбоподателя фактически е отказано финансово подпомагане по мярка 11. В мотивите на решението съдът сочи, че в отмененото уведомително писмо липсва посочване на фактическите основания за постановяването му. Съдът е приел, че в уведомителното писмо не е посочено кое от разписаните в Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. изисквания жалбоподателят не е изпълнил по отношение на процесните парцели. Постановеното решение на АССГ не е обжалвано и е влязло в сила на 15.02.2020 г., т. е. преди издаването на процесното, второ по ред уведомително писмо – 10.04.2020 г.

С оспореното в настоящото производство уведомително писмо, административният орган е извършил разпореденото му със съдебното решение ново произнасяне. Видно от съдържанието на уведомителното писмо, както и от приложената както по настоящото дело административна преписка, при новото произнасяне административният орган не е установявал никакви нови или допълнителни обстоятелства. Органът е подвел вече установените факти под правно основание, което счита, че е приложимо за конкретния случай, в какъвто смисъл са мотивите на влязлото в сила съдебно решение, с което преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Конкретно се сочи, че процесните имоти са заявени от жалбоподателя като такива „в преход“, а контролиращото лице „А. Био Гарант България“ посредством електронна система е предало информация, че парцелите са в състояние „Биологично“. Констатираното разминаване, съгласно разпоредбите на Методика за намаляване и отказване на плащания по мярка 11 „БЗ“ 2014-2020г., утвърдена със Заповед № РД 09-233 от 12.03.2018г. е основание площта да се счита за неизбираема, без да е наддекларирана и представлява нарушение на изискванията на чл. 12 ал.1 от Наредба № 4 от 24.02.2015г.

С цитираната заповед № РД 09-233/12.03.2018 г./служебно известна на съда/ е разпоредено Методиката да се прилага и за кампания 2017 г. Тази Методика е посочена като правното основание, посочено в оспореното писмо, от което следва за извод, направен от органа на неспазени базови изисквания от земеделския производител. Методиката е с характер на подзаконов нормативен акт ([чл. 75, ал. 1 от АПК](#)), а съгласно [чл. 14, ал. 1 от Закона за нормативните актове \(ЗНА\)](#) обратна сила

на нормативен акт може да се придаде само по изключение, а в случай, че актът е издаден въз основа на друг нормативен акт, обратна сила може да се даде само ако такава сила има актът, въз основа на който е издаден – [чл. 14, ал. 2 от Закона за нормативните актове \(ЗНА\)](#). В нарушение на тези императивни законови норми с изменението на Методиката от 2018 г. и разпореждане на прилагането ѝ и за кампания 2017 г. органа придава обратно действие на Методиката, приемайки, че е приложима и по отношение на подадени заявления за предходната година. В този смисъл е съдебната практика на ВАС - Решение № 11826 от 23.09.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12316/2019 г., V о., докладчик съдията В. Г., Решение № 6766 от 5.06.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14644/2019 г., V о., докладчик съдията Т. К..

Предвид изложеното оспореният административен акт страда от порок -неправилното приложение на материалния закон, поради което настоящият съдебен състав намира, че писмото, като ИАА следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне, съобразено с мотивите на съда по прилагане на относимите материално правни и процесуално правни норми, като определи и подходящ за това срок по реда на [чл. 174 от АПК](#).

При този изход на делото, съобразно изричната разпоредба на [чл. 143, ал. 1 от АПК](#), ДФ "Земеделие"- РА, като юридическото лице, в чиято структура е издателят на акта, дължи на оспорващия направените съдебни разноски в размер на 1550 лева, от които 50 лева платена държавна такса и 1500 лева платено адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание [чл. 172, ал. 2, предл. второ](#), [чл. 173, ал. 2](#) и [чл. 174 от АПК](#), Административният съд – С. град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба [фирма] срещу Уведомително писмо изх. № 02-220-2600/597#7/10.04.2020 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г., за кампания 2017 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на административния орган за ново произнасяне, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението в срок от 1 /един/ месец от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие"- Разплащателна агенция да заплати на И.“ Е., представлявано от управителя К. Л. Г. сторените по делото разноски в размер на 1550 /хиляда и петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщението до страните пред Върховния административен съд на Република България.

На основание [чл. 138, ал. 1 от АПК](#), препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

